

Menninkäinen mahtavana

Menninkäinen Melkomoinen
meni metsässä meluten,
silpoi sienet sipreiksi,
marjat muusiksi musersi,
teki paljon kolttosia,
ilkitöitäkin tohelsi,
pani kaiken pirstaleiksi.

Menninkäinen Melkomoinen
eipä sietänyt somia,
kauniinpia kukkasia,
eikä nuoria vesoja,
kaiken särki säälimättä,
pani pieniksi paloiksi,
sekoitteli kaiken kauniin ,
muruiksi pani jäkälän.

Menninkäinen Melkomoinen,
yksin sai kurja oleilla,
kun ei siedä kumppaneita,
tovereitakaan suvaitse,
ilkeydessä iskostuupi
mieli muuttuvi pahaksi.

Päivänsäde Kultasiipi

Päivänsäde Kultasiipi
lähti lentämään kotoa,
jätti paikat kaunihimmat,
meni matkalle hyvälle,
kulki maahan reissullansa
tuli kaikkien tutuksi.

Kultasiipi kutkutteli
lapsen pienoisen poskea,
hipaisi myös himpunverran
vanhan vaarinkin kädestä,
lennähteli sinne, tänne,
hymykuoppia kutitti.

Kultasiipi tasoitteli
juonteet kasvoilta jokaisen,
veti huulet veikeästi,
pani nauramaan naperot,

iloiseksi taikoi kaikki,
hohottamaankin totiset.

Päivänsäde Kultasiipi,
toivoi kaikille parasta,
lapsosille leikkimieltä,
aikuisille toi hyvyyttä,
kakaroille kepposia,
rauhaa vanhoille papoille.

Pieni peikko pillisilmä

Pieni Peikko Pillisilmä,
oli nukkunut pesässä,
hämärässä luolassansa
suuren tunturin kupeella,
paistanut ei sinne päivä,
valo tullut ei tutuksi.

Pikku Peikko Pillisilmä,
kerran huomion tekaisi,
Valonsäde Kirkassilmä
luolan kurkisti perälle,
häikäistyen katsoi tuota
kirkkautta niin jaloa.

Pikku Peikko Pillisilmä,
tuota säikähti kovasti,
tassut pisti silmillensä,
Kirkassilmä kun sokaisi,
eipä kestä peikkopojan
silmä t kirkasta valoa.

Keijut tanssii

Keijut tanssivat kedolla,
sinippiat sillan alla,
oli kaunista kevättä,
ovat loskat kaikki poissa ,
oli rinnassa kevättä,
suvi suuri saapumassa.

Keijut karkeloi kivasti,
päivän paisteen saapuessa,
mutta piiloihin menivät,
tuiman tuulen puhkuessa.
Kovin hienoilla hameilla

kylmässä voi taudin saada.

Taasen paistavi keväinen
päivä kaunis helteinenkin,
keijut saapuvat somimmat,
sinipiiat sipsuttavat,
tuonne niityille tulevat
alkaa tanssi riemullinen.

Ruusa Ruuskanen

Tuolla tunturin takana,
taikametsän liepehillä,
asui muori niin mukava,
pieni noita torpassansa,
mustan kissansa keralla,
kollin kanssa rinnatusten.

Ruusa Ruuskanen nimeltä
oli noita pienenlainen,
lensi luudalla lähelle
imurilla kauemmaksi,
kolli Keppana takana,
musta kissa kumppanina.

Joskus Ruusakin väsähti,
kulkiessaan kauemmaksi,
silloin Keppana hypähti,
ajoneuvon ohjaimihin,
Ruusa kuorsasi takana,
ilmain halki kiitäessä.